

Ladies & Gentlemen of A.D. 2088:

It has been suggested that you might welcome words of wisdom from the past, and that several of us in the twentieth century should send you some. Do you know this advice from Polonius in Shakespeare's Hamlet: 'This above all: to thine own self be true'? Or what about these instructions from St. John the Divine: 'Fear God, and give glory to Him; for the hour of His judgment has come'? The best advice from my own era for you or for just about anybody anytime, I guess, is a prayer first used by alcoholics who hoped to never take a drink again: 'God grant me the serenity to accept the things I cannot change, courage to change the things I can, and wisdom to know the difference.'

Our century hasn't been as free with words of wisdom as some others, I think, because we were the first to get reliable information about the human situation: how many of us there were, how much food we could raise or gather, how fast we were reproducing, what made us sick, what made us die, how much damage we were doing to the air and water and topsoil on which most life forms depended, how violent and heartless nature can be, and on and on. Who could wax wise with so much bad news pouring in?

For me, the most paralyzing news was that Nature was no conservationist. It needed no help from us in taking the planet apart and putting it back together some different way, not necessarily improving it from the viewpoint of living things. It set fire to forests with lightning bolts. It paved vast tracts of arable land with lava, which could no more support life than big-city parking lots. It had in the past sent glaciers down from the North Pole to grind up major portions of Asia, Europe, and North America. Nor was there any

Tisztelt i.sz. 2088-i Hölgyek és Urak!

Felmerült, hogy talán szívesen fogadnák egy letűnt kor bölcs szavait, így sokaknak közölünk küldeni kéne Önöknek néhányat a XX. századból. Ismerik ezt a tanácsot Poloniustól Shakespeare Hamletjéből, miszerint „Mindenekelőtt önmagadhoz légy hű”? Vagy esetleg ezt a tanítást Mennybéli Szent Jánostól: „Féljétek és imádjátok Istent; miként érkezett a végítélet órája”? Szerintem saját korom legjobb tanácsa Önöknek – vagy valószínűleg bárkinek bármikor – egy először leszokni vágyó alkoholista által használt könyörgés: „Istenem, adj erőt, hogy elfogadjam a megváltoztathatatlant, bátorságot, hogy megváltoztassam a megváltoztathatót, és végül bölcsességet, hogy tudjam, mi melyik”.

Véleményem szerint a mi évszázadunk nem volt olyan bőkezű a bölcsességekkel, mint mások. Mi voltunk az elsők ugyanis, akik megbízható információkkal rendelkeztek az emberiség hogyléte felől: mennyien vagyunk, mennyi ételmiszert tudunk termelni vagy gyűjteni, milyen gyorsan szaporodunk, mitől vagyunk betegek, mitől halunk meg, mekkora károkat okozunk a levegőben, a vízben és a termőrétegben, amin a földi élet nagy része múlik, milyen erőszakos és lelketlen tud lenni a természet, és így tovább. Ki játszaná a bölcset ekkora rossz híradat közepette?

Számomra a legbénítóbb fejlemény az volt, hogy a Természet nem természetbarát. Nem szorult tőlünk segítségre ahhoz, hogy lerombolja, majd teljesen másképp újra összerakja a bolygót anélkül, hogy ezzel az élőlényeknek kedvezne. Erdőket lobbant lángra villámokkal. Óriási megművelhető területeket önt el lávával, ezeket nagyvárosi parkolóknál semmivel nem életre alkalmasabbá téve. A múltban csúsztatott le az Északi-sarkról gleccsereket, melyek

reason to think that it wouldn't do that again someday. At this very moment it is turning African farms to deserts, and can be expected to heave up tidal waves or shower down whitehot boulders from outer space at any time. It has not only exterminated exquisitely evolved species in a twinkling, but drained oceans and drowned continents as well. If people think Nature is their friend, then they sure don't need an enemy.

...

Now that we can discuss the mess we are in with some precision, I hope you have stopped choosing abysmally ignorant optimists for positions of leadership. They were useful only so long as nobody had a clue as to what was really going on—during the past seven million years or so. In my time they have been catastrophic as heads of sophisticated institutions with real work to do.

The sort of leaders we need now are not those who promise ultimate victory over Nature through perseverance in living as we do right now, but those with the courage and intelligence to present to the world what appears to be Nature's stern but reasonable surrender terms:

1. Reduce and stabilize your population.
2. Stop poisoning the air, the water, and the topsoil.
3. Stop preparing for war and start dealing with your real problems.
4. Teach your kids, and yourselves, too, while you're at it, how to inhabit a small planet without helping to kill it.
5. Stop thinking science can fix anything if you give it a trillion dollars.

letarolták Ázsia, Európa és Észak-Amerika jelentős területeit. Mindezt ok nélkül, ahogy arra sincs oka, hogy ezt a jövőben ne tegye meg újra. Ebben a pillanatban afrikai farmokat változtat sivataggá és várhatóan óriási hullámokat fog a magasba emelni vagy bármely adott pillanatban izzó kőtömböket záporozhat. Nem csak hogy szempillantások alatt törölt el a Föld színéről tökéletesen kifejlett fajokat, de teljes óceánokat szárított ki és kontinenseket árasztott el. Ha az emberek úgy gondolják, a Természet a barátjuk, nincs szükségük ellenségre.

....

Most, hogy pontosabban megtárgyalhatjuk a pácot, amelyben vagyunk, remélem, abbahagyták a veszélyesen tudatlan optimisták vezetővé választását. Addig voltak hasznosak, amíg senkinek fogalma nem volt, mi folyik, vagyis úgy az elmúlt több mint 7 millió évben. Az én időmben katasztrofálisan szerepeltek, mint fontos feladatokkal rendelkező, bonyolult intézmények vezetői.

Jelenleg nem olyan vezetőkre van szükségünk, akik a Természet felett aratott végső győzelmet ígérnek kitartó létezés útján, mint most, hanem olyanokra, akik rendelkeznek a bátorsággal és intelligenciával ahhoz, hogy a világ elé tárják magunk a Természetnek való megadásának szigorú, de ésszerű feltételeit:

1. Csökkentsd és stabilizáld a népességszámot!
2. Hagyd abba a levegő, víz és termőtalaj mérgezését!
3. Hagyd abba a háborúra való készülést és kezdj el a valódi problémáiddal foglalkozni!
4. Tanítsd meg gyermekeidnek és magadnak, amíg rajta élsz, hogyan élj a bolygón anélkül, hogy megölnéd azt!
5. Ne gondold többé azt, a tudomány mindent megold, ha csilliárd dollárt adsz neki!

6. Stop thinking your grandchildren will be OK no matter how wasteful or destructive you may be, since they can go to a nice new planet on a spaceship. That is really mean, and stupid.

7. And so on. Or else.

Am I too pessimistic about life a hundred years from now? Maybe I have spent too much time with scientists and not enough time with speechwriters for politicians. For all I know, even bag ladies and bag gentlemen will have their own personal helicopters or rocket belts in A.D. 2088. Nobody will have to leave home to go to work or school, or even stop watching television. Everybody will sit around all day punching the keys of computer terminals connected to everything there is, and sip orange drink through straws like the astronauts.

Cheers,

Kurt Vonnegut

6. Felejtsd el, hogy az unokáiddal minden rendben lesz, nem számít, milyen ártalmas vagy, mert majd elmennek élni valami csodás új bolygóra egy űrhajóval. Ez egyszerűen gonosz és ostoba hozzáállás.

7. Stb. Vagy egyéb.

Túl pesszimistán látom a világot 100 év múlva? Talán túl sok időt töltöttem tudósokkal és túl keveset politikusok publicistáival. Az alapján, amit én látok, i.sz. 2088-ra még a kukáshölgyek és urak is saját helikopterekkel és rakétaövekkel fognak közlekedni. Senkinek nem kell majd elhagynia az otthonát, hogy elmenjen munkába vagy iskolába, vagy akár, hogy abbahagyja a tévénézést. Mindenki csak üldögélni fog mindennel is összekötött számítógépeket csapkodva és űrhajósokhoz hasonlóan narancsitalokat fog szívószálon szürcsölni.

A viszontlátásra!

Kurt Vonnegut

Nyíri Kata Luca 10.A